

f. eks. slett ikke alle nordmenn forstår, mens de aller fleste av oss hjemme i Norge i hvert fall så nogenlunde forstår den svenske tale“.

De finsksprogedes skoleundervisning i Sverige.

Spørsmålet om skolegang for barnene af de mange gange 10.000 finsksprogede indvandrere i Sverige har skabt et vanskelig undervisningsproblem, som man har søgt at råde bod på ved medlemsforslag A 136/k om undervisning af finsksprogede i Sverige. I sit indlæg under generaldebatten udtalte undervisningsminister Oittinen, at det var „en utomordentligt viktig sak att ärendet upptas till behandling på Nordiska rådet. Det är ägnat att understryka frågans nordiska karaktär och dess betydelse för det nordiska samarbetet. Då man skapat gemensam nordisk arbetsmarknad och ett gemensamt socialvårdssystem att sköta den, bör man även uppmärksamma den rörliga arbetskraftens behov av kulturtjänster. Framför allt bör sådana skolmöjligheter ordnas att bristande språkkunskaper inte försvagar tillgodogörandet av undervisning“.

(Se videre side 26).

Nordisk Kulturfond.

Nordisk Kulturfond havde i sin permanente skikkelse med en årlig sum af 3 millioner d. kroner til sin rådighed begyndt sin virksomhed 1. januar 1967 efter et år at have virket på prøve med 600.000 d. kroner at uddele. Denne begivenhed i det nordiske samarbejdes historie gav anledning til kommentarer fra Håkon Johnsen og Berte Rognerud, henholdsvis medlem og suppleant i fondens styrelse efter indstilling fra den norske delegation.

Berte Rognerud kaldte fonden „en milepel“ i det nordiske kulturarbejdes udvikling, mens Håkon Johnsen pegede på, at „i realiteten er det den første overnasjonale institusjon som er opprettet i Norden. Erfaringene fra fondets virksomhet vil derfor ha betydning for diskusjonen om og når man kan eller vil gå videre på andre områder når det gjelder nordiske institusjoner med besluttende myndighet“. Han henviste i denne forbindelse til de ønsker, nogle af de store

ungdomsorganisationer i Norge havde fremsat herom.

(Se videre side 26).

Forureningen af naturen.

Berte Rognerud brugte ellers det meste af sit indlæg under generaldebatten til en vel-talende appel for en indsats mod forureningerne af naturen, først og fremmest af vandet og luften. Her var efter hendes opfattelse „et område hvor samarbeidet på nordisk basis må kunne intensiveres og stimuleres, og hvor vi må kunne dra mere nytte av hverandres erfaringer og forsøg“. Der måtte tilskyndes til forskning på dette felt, og hun foreslog, at Nordisk Råd nedsatte en arbejdsgruppe til at udrede disse spørgsmål i deres fulde bredde.

Statsminister Krag om spørgeinstituttet og kontaktmænd.

Flere af talerne kom i deres indlæg naturligt nok ind på en omtale af Nordisk Råd og dets arbejdsformer.

Om spørgeinstituttet udtalte statsminister Krag, at man kunne „vente sig meget af denne adgang, der hermed indføres for parlamentarikerne til at rette spørgsmål til medlemmer af regeringer fra andre lande og for disse regeringer til direkte over for vedkommende spørger at gøre rede for deres synspunkter. Hvis spørgeproceduren udnyttes rigtigt, tror jeg den kan blive et godt bidrag til den alsidige belysning af problemerne, som er selve kernen i den parlamentariske debat. Jeg håber, at medlemmerne vil vise sig i besiddelse af stor spørgelyst!“

Siden sidste session havde man i Danmark — ligesom tidligere i Finland, Sverige og Norge — indført en almindelig kontaktmandsordning i administrationen. Statsminister Krag noterede også dette som et fremskridt for det nordiske samarbejde. Kontaktmandsordningen havde „vist sig at være en levende inspiration; en levende impuls for de organer og enkeltpersoner, som i hvert af de nordiske landes forskellige ministerier og styrelser har med de nordiske spørgsmål at gøre“.

En finsk vurdering af Nordisk Råd.

Undervisningsminister Oittinen, som på den finske regerings vegne bød rådet vel-